

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félévre . . . 8 forint. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora 5 forint.

Nyiltéri esikkek garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az Auditor.

Kolozsvár, okt. 21.

Auditornak nevezik hivatalos nyelven azt a katonai személyt, a ki többek közt az osztrák-magyar közös hadseregben a büntügyi vizsgálatokat teljesíti és a ki a vádindítványt terjeszti elő és a ki megszövegezi az ítéletet.

Ebből a hármas funkcióból ítélve, kimondhatjuk, hogy az Auditor a közös hadseregben külön hatalmasságot képvisel, még pedig rémséges módon korlátlan jogkörrel felruházva.

Hogy mi most az Auditor urakkal s ezzel kapcsolatban a katonai büntető törvénnyel s a katonai büntető eljárással foglalkozunk, arra az ad impulzust, hogy most, ezekben a napokban olvastuk egyik budapesti előkelő politikai újságban egy cikkelyt, a mely leplezi annak a bünvádi eljárásnak a részleteit, a mely szerint a közös hadseregben megalakított hadbíróságok ítélik meg a hadsereg kötelekeibe tartozó büntetéseket felett.

Annak illusztrálására, hogy a nálunk alkalmazásban levő katonai büntető törvény és eljárás, meg többek között a francia katonai büntető törvény között minő óriási különbség van s hogy éppen ebből kifolyólag ezt az elavult és egy embertelen korszak által megteremtett büntető törvénykönyvet nemcsak a modern követelményeknek megfelelően átalakítani, hanem azt egy ily szellemben szerkesztendő új büntető törvénnyel kell felcserélni — mamár tán még a katonai körök sem zárkoznak el.

A Dreyfus-pörben Rennesben csak nem rég lejártaott bünpör tárgyalásának összes fázisai még sokkal élénkébb emlékeiben vannak a nagy közönségnek, semhogy azokat részletesen elősorolnunk kellene.

Láttuk a tárgyalás során azt, hogy a vádlottat a hadbírósnak egyik tagja vádolta, a vizsgálatot egy másik bírósági tag vezette; láttuk azt, hogy a vádlottnak alkalma volt személyesen is és védők útján is védekeznie, láttuk azt, hogy az ítéletet a bíróságnak olyan tagjai hozták meg, a kik ebben az ügyben sem vizsgálóbírók, sem vádlók nem voltak.

Már most állítsuk szembe ezzel a bünvádi rendszerrel — a mi katonai büntetőtörvényünkkel és azt az eljárást, a melyet ily ügyekben és ennek a törvénynek az alkalmazása mellett ítélező

hadbíróság követ és azt hisszük mindenki meggyőződik arról, hogy az osztrák-magyar közös hadseregnél alkalmazásban levő büntetőtörvény és perrendtartás tovább érvényben nem maradhat a nélkül, hogy a művelt világ kárhóztató ítéletét ne idézzük fel magunkra.

Hogy nálunk katonai bünesetekben kik és miképpen ítélik meg, az az újság, melyet említettünk, ezekben ismerteti:

A vizsgálatot az auditor vezeti. Ő diktálja a jegyzőkönyvet, hallgatja ki a vádlottat és a tanukat. A jegyzőkönyvbe azt véte fel, a mi neki tetszik. Védőről szó sem lehet, sem ideje nincs a vádlottnak arra, hogy valakinek a jogi tanácsát kikérje, vagy ha ezt valamilyen mégis megteheti, hogy annak a vizsgálat során érvényt szerezhesse, nem is álmódhat.

Ilyen alapon és ilyen előzmények után befejezéséhez közeledik a vizsgálat. Hosszu, kínos vizsgálati fogság után végre a vizsgálóbíró jelentést tesz a parancsnoknak, a ki „kivendeli” a saját belátása és tetszése szerint összeállított haditörvényeseket.

Az „elítélendő” (így nevezi őt az előrelátó törvény), az összegyűlt haditörvényszék elé vezetik és röviden megkérdezik, van-e valaki ellen megokolható kifogása? Ha igen, akkor a jelenlevő hadbírák azonnal határoznak, hely adható-e a kifogásnak, vagy nem. Csak az esetben, ha a vádlottnak az auditor személye ellen volna kivetni valója, kerül a dolog a hadtesparancsnok elé. Ebből világosan látható, hogy milyen nagy megkülönböztetést tesz a mi törvényünk az auditor-hadbíró és a haditörvényszék többi tagjai közt, ez utóbbiakat egyszerűen eszköznek tekintik.

Most a teljhatalmu auditor ünnepiesen figyelmezteti a hadbírákat a törvények rendelkezéseire és fogalmat vesz tőlük, hogy mindazt, a mi történni fog, különösen pedig a szavazást, **mindörökké titokban fogják tartani.**

A hadbíróság tagjai erre leteszik a bírói esküt, a vádlottal még egyszer megkérdezik, van-e valami mondani valója, aztán — *kivetik!*

Most a vádlott távollétében kezdődik meg a vádirat felolvasása. Tanukat és szakértőket a vádlott nem lát, nem is látott soha, egyszerűen azért, mert maguk a bírák sem láttak, s mert sem a tanuknak, sem a szakértőknek az egybegyűlt bírák előtt vallomást tenni nem is szabad!

Szóval az egész haditörvényszéki eljárást az auditor vezeti; **ő egy személyben vádló, védő és bíró.** Az auditor ugyanis már odahaza, vagy a hivatalos órák alatt elkészítette vádiratát, megfogalmazta a védelmet és ezek futólagos merlegelése után javaslatba hozza az ítéletet, melyet most a tisztán laikus tisztetkből álló haditörvényszék előtt fölolvass.

Következik a szavazás. A rangban fegfiatealabb először szavaz, a hadbíró és az elnök utoljára. *Egy szavazattöbbség is elégséges, hogy a vádlottat halálra ítéljék.* (Franciaországban a legkisebb börtönbüntetéshez is legalább kétharmad többség szükséges.)

A mi ezután következik, az a tragédia legborzasztóbb része. A bíróság tagjai aláírják az ítéletet és a szerencsétlen ember sorsa meg van pecsételve. A végzetes aktát lepecsételik és egy alantasabb tiszt elviszi, jóváhagyás végett a *térparancsnokokhoz.*

Mig a jóváhagyás megérkezik, a haditörvényszék együtt marad és vár, tehát alig van ideje a parancsnoknak az aktákba betekinteni. Nem is teszik fel róla ezt a kíváncsiságot, azért maradnak együtt a bírák. Csakhamar megérkezik a „kihirdetendő” jelzéssel átírt ítélet.

Az elnök átadja a lepecsételt iratot az auditornak és ebben a perczen az összes ablakokat, ajtókat, melyek mindeddig oly gondosan el voltak zárva, felnyitják, a következő percben megszólal a kürt és az auditor felolvassa a megtörtént előállított vádlottnak az ítéletét. Mihelyt az megtörtént, többé már semmi sem segít rajta!

A mint ezekből a megdöbbentő adatokból kitünik, azt a büntetőtörvényt, a mely a mi hadseregünknel érvényben van — az *Idő* már rég tul-szárnyalta és a kor szelleme rég meghaladta.

Egy sötét és emberietlen korszaknak a teremtménye lehet csak egy olyan törvény, a mely: *a vádlottnak nem enged védelmet;*

a vádlottnak még azt ajogát sem ismeri el, hogy vallomását szó szerint *vétethesse jegyzőkönyvébe;*

a mely nem ismeri a *kontradiktorius eljárást;*

a mely nem tür semmi nyilvánosságot; s a mely legfőbb szervgyanánt csak az — *Auditor* fogadja el, tehát egyetlen emberre ruhazza a vizsgálóbíró a vádló és az ítélező forum összes

szes jogkörét és melléje csak azért rendel néhány katonatisztet és közembert, hogy ezeknek a lelkiismeretével legyen fedezve az Auditor urnak merőben egyoldalú meggyőződése és csalahatalmsága.

Ma a 19-ik évszázak az utolsó hónapjait éljük.

Lepten-nyomon büszkélkedünk azal, hogy ebben a században rohamos léptekkel vittük előre a civilizáció és a humanismus ügyét.

És a mikor ezt minden vonalon fennen hangoztatjuk, akkor megtűnjük azt, hogy a civilizáció szelleme minduntalan bele botolják a katonai büntetőtörvénykönyvünkbe, a mely ugy áll a civilizáció áldásaival behintett téreken, mint egy *szégyenfa*, a mely a sötét korszakok barbarizmusát jelképezi, s a mely utját állja mindannak, a mit a humanismus és tisztult jogérzék abban a sötét multban már rég elvített, de a melyet egy darab visszamaradt sötét szellem meg ma is a — *keblén melenget.*

Hát értsék meg a mi katonai köreink is valahára az új idő szavát. Lássák be végre azt, hogy a mai korszakban olyan büntető rendszer, a mely az Auditor kivételes bölcsessége és csalahatalmságára van fektetve, gunyja a század szellemének, mert a nyilvánosság kizárásával a teljes sötétségben ítélik meg eleveken és holtak felett.

Lássák be végre azt, hogy ez a szégyenfa immár nem elég terebélyes arra, hogy az eltűnt sötét idők összes barbarizmusát elfődjé s az új kornak ma már a katonákkal szemben is más követelésesei vannak, mint a mit ők maguk a lefűnt századokra erőszakoltak.

Szóval: értsék meg valahára az új idők szavát és bontakozzanak ki már a sok százados sötétségből.

Politikai hir.

Az új katonatiszti fizetések. A legutóbbi közös miniszteri tanácskozásokon, mint már jelentettük, véglegesen elhatározták, hogy a delegációk elé törvényjavaslatot terjesztenek a katonatisztek és katonai hivatalnokok fizetésének emeléséről. E törvényjavaslat végrehajtása körülbelül négy millió forintba fog kerülni. Az alábbiakban az összehasonlítás kedvéért egymás mellé állítjuk a közös hadsereg tisztjeinek eddigi és új fizetését.

	A régi fizetés	Az új fizetés
Hadnagy	600 frt	830 frt
Főhadnagy	720 „	1020 „
II. osztályú százados	900 „	1200 „
I. „	1200 „	1500 „
Őrnagy	1680 „	2004 „

Az alezredek, kiknek eddig 2100 forint fizetésük volt, két fizetési osztályba fognak sorakozni. Az alezredekkel előléptetett őrnagyok negyedrésze ugyanis 3000, háromnegyedrésze pedig 2700 forintot kap.

Ezredes	3000 frt	3600 frt
Vezérőrnagy	4200 „	5700 „
Altábornagy	6300 „	7000 „

A tábornagyok fizetése nem változik meg.

A ház-szahályok reviziója.

A képviselőház házszabályainak reviziója kiküldött bizottság Szilágyi Dezső elnökléssel tartott tegnapi ülésén folytatta a ház-szahályok és a kuriai bíráskodási törvény összegyeztetése tárgyában kidolgozott előadói tervezet részletes tárgyalását.

A tárgyalás megkezdése előtt Apponyi Albert gróf ismételtén a tegnapi ülésen a választói fuvardíjak kérdésében tett felszólalását. Csak ideiglenes jellegű rendelkezést a törvénynek a fuvardíjakra vonatkozó rendelkezésben, melynek az volt az intenciója, hogy kikerültséssék ezen a czimen a vesztegetés, nem pedig az, hogy a fuvardíjak leplezett vesztegetésre szolgálhassanak ürügyül. A törvényhatóságok egy része azonban exorhibans díjakat állapított meg, s így megnyugtató volna, ha a kormány részéről már most találkoznak oly nyilatkozatokkal, hogy a törvény által biztosított felügyeleti jogát oly szellemben fogja gyakorolni, a mely biztosítja a választási fuvardíjaknak a törvény szellemében leendő megállapítását.

Szell miniszterelnök elismeri, hogy a törvény intenciója nem lehetett az, hogy a fuvardíjak köpenyge alatt megtörténhessék, a mit a törvény határozottabban tilt, s hogy tanulmányos fuvardíjak megállapítása lehetőséget nyújt arra, hogy kerülő utra csempésztessenek be a vesztegetési visszaélések. A törvényhatóságok megállapodásai még nem fekszenek előtte, de a hírlapok közléseiből azt látja, hogy a megállapodások nagyon különbözök. A belügyminiszter megillető helybenhagyási jog akként fog gyakoroltatni, hogy a törvény igazi intenciója megvalósuljon, s a hol azt fogja látni szóló, hogy az elintézési mód tart kaput a nyílt visszaélésekre, rajta lesz, hogy a dolog visszaszoríttassék a helyes mederbe. — Máris utasítást adta a miniszteriumban, hogy be kell várni, a mig valamennyi törvényhatóság határoz, vagy legalább azok tulnyomó része felérkezik s akkor egyöntetien, azonos szempontok alapján fog megtörténni azoknak az elbírálása.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Október 21.

A kolozsvári vértanuk fogsága.

(Tamás András és Sándor László, kivégzett fogoly társaimról.)

Irta: Lendhényi Bálint Ferencz.

A piaczon keresztül egy ör kisérővel a Lyceumba, — hol azelőtt előadásokat hallgattam — vittek a második emeleten egy nagy szobába a hol padoknál egyéb nem volt, elzártak és az ör mindjárt ott maradt; az első éjt fekete ruhában kellett töltenem, alvásról ugy sem volt szó, mert nagyon izgatott állapotban valék, elédelt sem adtak, hanem egy málélisztból süttött kenyereket és egy csőbör vizet tettek be. A következő napon bátyám egy köpenyegyet küldött és elédelt, de vizet nem tudtam inni, mert poharat behozni nem volt szabad. Csakhamar hozták azután a többi foglyokat a p. Zsombory honvéd ezredest, ezt külön szobába tettek és 2 őrt állítottak ajtója elé, de ez nyitva volt, hogy az őrizet könnyebb legyen; gróf László Móríczt, Diamant Vilmos Mátyás-huszárr századost, Fülöp Samut, a ki később tanfelügyelő lett, Hanke és Zsirkovits katonai tiszteteket, egy katonai feyenczrendi bázrát, ki mindig sirt. (Groisz Gusztáv, Nándor és Károly fivéréit) Groisz Károly, ki akkor könyvkötő volt, fivérét sokszor látogatni jött, később m. kir. számtanácsos lett

* Nehány évvel ezelőtt meghalt.

s talán ma is él* mást is hoztak, de neveiket elfeledtem, végre a martyr halált szenvedett Tamás András őrnagyot, kinek egyik kezén s egyik lábán láncz volt, egész éjjel hallottam a zörgést, ha a padján megfordult. Szörnyű fájdalmas emlékezet!

Életmódunk elég nyomorúságos volt, a kemény iskolai padokon fekdűtünk, de aludni csak azért se tudtunk, mert a két katona ör, kiknek benn volt a helyük szobánkban és kiket minden 24 óra mulva felváltottak, az oláh székbeli ezredekéből voltak kirendelve, éjjel mindig összevesztettek azon, hogy ki van soron. Este a profosz mindig eljött, hogy megszámláljon bennünket, akkor azt kiáltotta oláhul: „tri ku tri” azaz hárman egy-egy sorban ki kellett mennünk a folyósóra, a számlálás után pedig ismét a szobába vittek. Étkezésünkről senki sem gondoskodott és ha a nemeslelkű kolozsvári hölgyek nem lettek volna, étlen kellett volna meghalnunk. Állruhában mint szolgálók bejöttek, az öröknek borralalót adtak s ugy hozták nekünk az étket. Nekem szerencsém volt, hogy özvegy Zsombory Andrásné minden nap ebédet küldött, melyet Diamant fogolytársammal megosztottam. Boldogult Tamás András őrnagy bizonyos házirendet állapított meg rablakásunkban, olyformán, hogy mindennap másnak kellett felváltva söpörni és takarítani, mert a piszok már nagyon megszaporodott; azután azaktól, kiknek rendszeren eddel nem lett küldve, rendszeresen gyűjtött „zugmisch”-nek, azaz zöldségnek való pénzt és levest főzött, mit a katonák menage-ba szokták tenni.

Több hét mulva Groisz Gusztáv, ki akkor Kolozsvár városának polgármestere volt, Urbán cs. k. tábornokkal a foglyok vizsgálására hozzánk jött s látván hogy a szobánkban padoknál egyéb nincs, elrendelte, hogy szalmát hozzanak a padolatra, így álltunk aztán nyitott ajtó s törött ablakok mellett, mi annál kellemetlenebb volt, mert az őszi hűvösebb idő már kezdett beállni.

Időről-időre az auditorokhoz kísérték bennünket kihallgatás végett, boldogult Tamás András őrnagyunk akkor levették a lánczát, de visszaszajóvetele után reá zárták. Ily alkalommal mindig a fekete-sárga aranyzsinóros tisztí sapkát tette az ősz fejére, de midőn a halálós ítélet tudtára adatott, a fekete-sárga zsinóros sapkát a pad alá dobta, a Kossuth-kalapot feltette és ugy indult a vesztőhelyre. Akkor történt, hogy a kolozsvári urhölgyek levelet intéztek Urbán báróhoz, melyben kérték, hogy a halálós ítéletet változtassa meg arra nézve, hogy mint katonát ne kötélt által, hanem föbelövés által végeztessék ki Tamás Andrást, de csak azt a cynikus feleletet kapták, hogy örök emlékül fogja tartani a hölgyek kézirátát, sánálja azonban, hogy e tekintetben mit sem tehet. A nemezis utolérte azonban ezt a nagylelkű tábornokot, mert több év mulva mint öngyilkos magamagát akasztotta fel Brünneben, hol lakott.

A méltatlan bánásmód s méreg folytán megbetegedvén, a katonai kórházba kerültem, mely a magyar-utczában az Unitárius kollegiumban volt berendezve, ottépen azon úgy szomszedságába jutottam, melyben a

martyr halált szenvedett második áldozat Sándor László betegon fekdűt és honnan elíteltetése után a vesztőhelyre kikísértetett.

Nem beszélhettem sokat vele, meri a katonai orvosok s felügyelők mindig körüljártak a szobában, azonkívül pedig én is rosszul éreztem magamat, mig a sárgaság kitört; ekkor a katona orvosok sok járást rendelték és a humanus ezredorvos megengette, hogy katona kíséret mellett a kertekbe és a városban járjak. Lengyel öröm oly jó volt, hogy felöltömet utánam vitte s sokszor a postára küldöttem s légyotót adtam neki a találkozáshoz s aztán együtt térünk vissza a kórházba. Néhány hétig tűrhelő volt állapotom, ez azonban nem tartott sokáig, mert említett előbbi hivataltársam Kloyber, a kórházakat vizsgálni jött s látván, hogy én is ott vagyok, azonnal kieszközlte, hogy Nagy-Szebenbe vigyenek, a mit én nem kívántam, sőt elleneztem. Másnap csakugyan parancsoltat jött, hogy kötött menet-levéllél Nagy-Szebenbe vigyenek, egyidejűleg Kenderessy Zsigát és egy Szikszay nevű hivatalnokot velem szállítottak egy nyitott paraszt kocsin, melyen elől s hátul feyveres katonák ültek.

Hogy a kínzás tovább tartson, mindennap csak egy állomásnyi utat tettünk. Első napon Tordára mentünk, hol is a várdán elszállásoltak. Mint hogy eledelről nem gondoskodtak, kértük, hogy bocsássanak bennünket a Biasini féle szállodába, saját pénzünkön való étkezésre, kerésünk azonban megtagadtaott és étlen kellett volna meghalnunk, de a tordai honnók és honfiak azon-

nal hozták a jó tordai pecsenyét és fehér czipót és így nem szenvedtünk éhséget. Nyomorúságos utazásunkat folytatva, Felvinczen, Tövisen és az oláhok által elpusztított Enyeden át, hol még vizet sem kaphattunk, mert a kutakban emberi hullák voltak.

Gyula-Fehérvárra érkezettünk egy vasárnapi délutánon; hogy a feltűnés nagyobb legyen, a városon keresztül vittek, a piaczon épen zene volt, ott megálltunk és a sok népnél kíváncsiságára s az oláhás öröme miatt meg egy óra hosszat tartózkodtunk, azután pedig a városba vittek, hol valószínűleg azért, meri a várdán nem volt hely, magánosok lakásaikba szállásoltattunk. Itt aztán jobb dolgunak volt, kiváló szeretettel vendégeltek és ünnepeltek bennünket, tiszta jó ágyat, pompás vacsorát és másnap jó reggelit kaptunk, azután pedig Nagy-Szeben felé utaztunk, Szászsebes, Szerdahely és Nagy-Apoldon át nyolcznap utazás után végre Nagy-Szebenbe érkezettünk déli 12 órakor, itt szintén a nagy piaczon álltunk meg addig, mig elhatározottat, hogy a mézsáros utcában levő „Szekelari” féle házba, mint foglyok elhelyeztessünk.

Nina.

— Angol regény. —

Az Ellenzék részére fordította: AMICA.

X.

(Folytatás.)

(23)

Azóta nem találkoztak, mert Nina a saját kérésre következtében soha sem ment le a szalonba, midőn a Hallban vendégek voltak.

Hirdetések.

Sz. 1832—899. tkvi.

1008. 3—3.

Hirdetmény.

Mező-Szombattelke község telekkönyve birtokszabályozás következtében részlegesen átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886.: XXIX., az 1889.: XXXVIII. és az 1881.: XVI. t.-cikkkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX.: t.-cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1., hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján — ideértve a §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. b. pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törési keresetüket hat hónap alatt vagyis **1900. évi április hó 1-ő napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatóságához nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törési kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2., hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében élni kívánnak, irásbeli ellentmondásokat hat hónap alatt vagyis **1900. évi április hó 1. napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondások többé figyelembe vétetni nem fog;

3., hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892.: XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármily irányban sértve vélik — ideértve azokat is a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. törv. cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1900. évi április hó 1-ő napjáig bezárólag** nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltja után az átalakításkor közbefjött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyezsmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbírósa telekvi hatóságától.

Mócsos, 1899 szeptember 22-én.

Kovács István
kir. táblabíró.

Sz. 1682—899.

1018. 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezzel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó törvényszék 1899. évi 9409. számú végzésével, Dr. Ötvös Lajos ügyvéd által képviselt Horváth Sándor bpesti cég felperes részére Geng Ákos alperes ellen 137 ft 63 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől f. évi szeptember hó 20. napján lefoglalt 480 ft 80 kr. becsült ingóságokra a Kolozsvár városi kir. járásbírósa V. I. 1324/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatott követelése erejéig is — amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Kolozsvárt Szentegyház-utca 4. szám alatt leendő megtartására határidőül **1899. évi november hó 6. napján délután 3 órája** tűztetik ki, mikor a bíróságilag lefoglalt irodai bútor, gépek, kályharészek, s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az előírtvégzendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna; és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése előtt kiküldöttnek, vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

Végre kötelesek a bérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-sa értelmében azon követelési összeget, melyre törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdése előtt alulírt kiküldöttnek szóval vagy írásban bejelenteni.

A törvényes határidő hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi október hó 18. napján.

Ligeti József
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 929—899.

1017. 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezen közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1899. évi 4966. számú végzése következtében dr. Isacu Aurél kolozsvári ügyvéd által képviselt Karsai Gábor javára Schwartz Lipót és neje kolozsvári lakosok ellen 80 ft s jár. erejéig 1899. évi júl. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 406 forintra becsült szobabeli bútorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kolozsvár-városi kir. járásbírósa 1899. évi V. II. 616/1 számú végzése folytán 45 ft levonása után 35 ft hátr. töke-követelés, ennek 1899. évi február hó 2. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 25 forint 93 kr. bérőlag már megállapított költségek erejéig Kolozsvárt, Szentegyház-utca 22. szám alatt végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközölésére **1899. évi október hó 24-ik napjának délutáni 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben, az előírtvégzendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi október hó 9. napján.

Dupschek Ignác
kir. bír. végrehajtó.

Kisküküllővármegye székhelyén **Dicső-Szent-Mártonban**, a kir. járásbírósa, telekkönyv, vármegye-ház, szolgabírósa, kir. közjegyző, postahivatal, takarékpénztár közelében fekvő

„Nemzeti szálloda“

a város egyetlen szállodája 1900 évi január 1-től kezdődőleg 6, esetleg több évre **bérbe kiadó.**

A szállodához tartoznak: egy nagy- és egy kis ebédlő, egy billiárd terem, 11 vendégszoba, egy 3 szobából álló magánlakás, nyári mulató, tekepálya, jégverem és a szükséges melléképítmények, szekérszín, istállók stb.

Értekezhetni 1899 okt. 31-ig **Vajda Ákosnál** Dicső-Szt.-Mártonban. 964. 3—3

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudására juttatni, hogy a mértékvétel szerinti **fehérenmü szabás, kézen- és gépen való varrás, fehér- és színes himzés, aujur, tűfés, csipkeverés, poinlace, tűlláthuzás, holbán, bogozás és minden egyéb**

női kézi munkák

tanítására **tanítványokat** elvállalok.

A tanítási feltételek iránt felvilágosítást nyújtok Széchenyi-tér 1. sz. II. emelet, 9. ajtó szám alatt levő lakáson (a Széki-palota tőszomszédságában) naponként d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5 óráig.

Kolozsvárt, 1899 évi október hó 14.

Teljes tisztelettel

Rzhiovskzkné Lehner Erzsébet,
okl. munkatanítónő.

988. 5—10.

ZOBÁTZ FERENCZ

műkertész Kolozsvárt, Főter 24. szám.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudására hozni, hogy

Virág-üzletemet

a plébánia sorból a **Dávid-féle** házba helyeztem át és kérem a n. érdemű közönséget szíves támogatásával új helyiségemben is megtisztelni szíveskedjek.

Kiváló tisztelettel

962. 5—12.

Zobáts Ferencz.

OLASZ BORMÉRÉS.

Szentegyház-utca 5. szám.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudására hozni, hogy valódi finom

Olasz bormérésemet megnyitottam!

Becsés pártfogást kér tisztelettel

a Tulajdonos.

Bor-árjegyzék:

• Egy liter I. rendű tiszta fehér- és vörös	— — —	32 kr.
• Egy liter I. rendű Partinico fehér vagy vörös	— — —	40 kr.
• Egy liter I. rendű Marsalitta	— — —	60 kr.
• Egy liter I. rendű Moschatai	— — —	80 kr.
• Egy liter I. rendű Marsalai	— — —	1 ft.

967. 5—5.

Borokat házhoz is szállítok!

Továbbá tudomásul adom, hogy egy oly magyar konyhát állítottam fel, a mely még Kolozsvárt nincs, úgy jóságra, mint olcsóságra nézve. Árjegyzék: 3 tál étel 38 kr. 1 kis pörkölt 12 kr. 1 tokány 12 kr., 1 gulyás 12 kr., székely gulyás 12 kr., ugyan ez nagy 25 kr., Ebéd és vacsora egy óra 18 ft. Esti sült 28 kr., tejes kávé 10 kr., fekete kávé 10 kr. Abonások elfogadtnak.

Az ételek és italok valódiságáért a vendéglős szavatol. Kérve tisztelettel

a n. é. közönség b. pártfogását

Pauer Lajos vendéglős.

DEUTSCH J.-né bornagykereskedő,

Kolozsvárt belmagyar-utca és tivoli-utca sarok.
Telefonszám 393.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudására hozni, hogy fenti cég alatt **bornagykereskedést**, valamint **kicsiny-beni elárusítást** folytatok.

Tudom, hogy a borfogyasztó közönség nagyrésze már meggyőződött boraimnak és pezsgőimnek kitűnő kezeléséről és minőségéről és a midőn jelen alkalommal is van szerencsém a n. érd. közönség figyelmét felhívni, egyben tudatom, hogy raktáromon tartok elsőrendű **francia- és magyar pezsgőket**, továbbá **malaga, madeira, magyar asszu, szamorodni, vörös, nehéz fehér és asztali tisztán kezelt kitűnő borokat**. 864. 12—26.

Palesztinai borok raktáron.

Gazdaságban és az új szőlő kultúrában szakképzett és jártas egyén új évre gazdatiszti állást keres!

Tudakozódhatni **Babos és Társai** vasúzetében, Belközép-utca 25. szám. 1020. 1—5.

Frank-Kiss János Fiai

Kolozsvárt, főter 30—31.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy

üveg- porcellán- és lámpa kereskedésünket valamint

Kályhagyári raktárunkat

Főter 30—31. sz. új Status palota helyettük át és a mai napon a legválasztékosabb berendezéssel megnyitottuk.

A pontos kiszámláltra, olcsó árak mellett legnagyobb gond fordítatik.

Kiváló tisztelettel

1019. 1—4.

Frank-Kiss János Fiai.

Kiadó azonnal! jóforgalmu helyen egy szatócsüzlet

lakással együtt — esetleg egész telek kiadó.

Megjegyeztetik, az üzlet az 1900 évi új italmérsi törvények szerint van berendezve.

Értekezhetni: **Oláh Rudolf** Jókai-utcai fűszerüzletében. 1015. 1—1

Az 1895 évi caira s az 1896 évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s aranyéremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb korodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

Reuma-szesz

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m.: köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban időltetve eseteknél is már egyszeri bedörzsöléssel a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással **1 korona**, erősebb üveg **2 korona 40 fillér**. Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszer-tárában, Király-utca 12. és dr. **Egger A.** ur gyógyszer-tárában, Váci-körút 17. szám. Ugyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél **S.-A.-Ujhely.**

Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek!

Ugyszintén Kolozsvárt dr. Hincz György, Wolff János, dr. Czecz Dénes, Valentini Hugó, Székely Miklós gyógyszerészek uraknál, Burger Frigyes, droguista. Deesen Kracsinger Hugó gyógyszerésznél. Székely-Udvarhelyen Solymossy János gyógyszerésznél. Székely-Keresztúron Baumgartner Károly gyógyszerésznél. 1013. 1—20.

Az őszi idényre

a legjobb gyártmányu férfi- női és gyermekecipők, férfi- és fiu kalapok, sapkák, fehérenmüek, esőernyők, téli alsók, harisnyák és minden e szakbavágó cikkek nagy választékban és jutányos ár mellett kaphatók

Sipos testvérek

czipő és uri divat áruházában Kolozsvárt, Belmagyar-utca 3. szám.

Torna- és sárczipők! Nyakkendő újdonaságok!

